

3°. tot aflossing bij uitloting van aandelen, een bedrag van 1 per cent van het oorspronkelijke kapitaal niet te boven gaande. De wijze en tijd van uitloting worden in het reglement, in art. 15 vermeld, vastgesteld.

De houders van aandelen, welke zijn uitgeloot, behouden al de voordeelen aan die aandelen verbonden, doch hebben geen aanspraak op dividend, voor zooverre die zijn afgelost.

Art. 18. Indien na de betaling, uitteerste aflossing, in art. 17 vermeld, nog een batig saldo mogt aanwezig zijn, zal van dit saldo $\frac{1}{4}$ werden afgezonderd voor eene reservekas, $\frac{1}{4}$ zal strekken tot eene bijzondere belooning aan hen, die met de eigenlijke uitvoering der zaak zijn belast, en $\frac{2}{4}$ gedeelten zullen besteed worden tot uitbreiding of verfraaiing. De eerste betaling van dividend zal (casu quo) in 1864 plaats hebben.

De reservekas dient tot aanvulling van hetgeen ter bestrijding van uitgaven, in art. 17 onder n°. 1 en 2 vermeld, op een volgend jaar mogt te kort komen. De stemgerechtigde leden kunnen met $\frac{3}{4}$ der uitgebrachte stemmen bepalen, dat de gelden, in de reservekas voorhanden, of een gedeelte daarvan, tot uitbreiding of tot buitengewone aflossing bij uitloting van aandelen zullen worden besteed.

Art. 19. De vereeniging wordt opgericht voor een tijdvak van 29 jaren en 8 maanden, aanvangende den 1sten November 1861 en eindigende den 1sten Julij 1890.

Het bestuur is met de vereffening belast; het maakt alle eigendommen der vereeniging te gelde en voldoet de schulden; het batig saldo, dat overblijft, strekt tot uitbetaling, ponspondsgewijze, der aandelen, welke nog niet zijn uitgeloot.

Indien alle onuitgelote aandelen ten volle zijn betaald, worden de overblijvende gelden onder de aandeelhouders hoofdelijk verdeeld.

Art. 20. Indien de aflossing van het laatste der in art. 2 vermelde aandelen plaats heeft binnen den termijn, in art. 19 vermeld, vervalt de vereeniging en gaan hare bezittingen in eigendom over aan de in art. 2 vermelde oorspronkelijke inschrijvers of hunne regtverkrijgenden.

Art. 21. Alle geschillen, welke mogten ontstaan tusschen de leden, de aandeelhouders of hunne regtverkrijgenden zullen, zooveel mogelijk op minnelijke wijze, hetzij door het bestuur, hetzij in eene vergadering van stemgerechtigde leden, worden vereffend. Indien zoodanige vereffening onmogelijk blijkt, zal het geschil beslist worden door arbiters, volgens de wet.

De uitspraken der arbiters zijn aan geen appel of cassatie onderworpen.

Art. 22. De aandeelhouders of hunne regtverkrijgenden, voor zooverre zij geene bekende woonplaats te 's Gravenhage mogten hebben, worden geacht domicilie te kiezen bij den zetel van het bestuur der vereeniging.

Art. 23. De bepalingen in deze statuten (behalve in art. 5) vermeld kunnen, behoudens de door de wet vereischte goedkeuring, veranderd worden indien $\frac{3}{4}$ gedeelten der stemgerechtigde leden daartoe schriftelijk besluiten.

Art. 24. Deze statuten worden overeenkomstig de wet van 22 April 1855 (*Staatsblad* n°. 32), tot regeling en beperking der uitoefening van het regt van vereeniging en vergadering, aan de Koninklijke goedkeuring onderworpen.

Behoort bij Zijner Majesteits besluit van den 14den November 1861, (*Staatsblad* n°. 99).

Mij bekend,
De Minister van Justitie,
GODEFROI.

Bij besluit van 1 December 1861, n°. 53, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, de benoeming van H. Zipp, burgemeester van Midwoud, tot secretaris dier gemeente, met Zijne goedkeuring te bekrachtigen.

Bij besluit van 1 December 1861, n°. 54, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan eene commissie uit de Staten der provincie Utrecht, belast met het onderzoek of de oprichting van een hoogheemraadschap van de Vecht mogelijk en wenschelijk is te beschouwen, magtiging te verleenen, om na de sluiting van de najaarsvergadering der Staten hare werkzaamheden voort te zetten.

Bij besluit van 1 December 1861, n°. 56, heeft Zijne Majesteit goedgevonden te herbenoemen tot burgemeester:

der gemeente Borne J. J. van Cleeff;
der gemeente Harderwijk mr. G. A. de Meester;
der gemeente Vinkeveen en Waverveen J. F. Caspers.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGELAND.

De *Times* van gisteren berigt, dat lord Russell, de minister van buitenlandsche zaken, in een Vrijdag jl. te Londen gehouden kabinetsraad, door de vergadering belast is met het opstellen der dépêche, welke omtrent de schending van Englands vlag, gepleegd aan de pakketboot *Trent*, naar Washington moest worden gezonden; dat het ontwerp van lord Russell Zaterdag jl. in eenen nieuwen kabinetsraad is overwogen, en de bewoordingen der dépêche vastgesteld zijn; dat dit gewichtige staatsstuk denzelfden dag door de Koningin goedgekeurd, en terstond daarop met de gewone pakketboot naar de Vereenigde Staten afgezonden is, zullende het in twaalf dagen tijds Washington kunnen bereiken.

De *Times* acht het waarschijnlijk, dat de *San Jacinto* op eigen verantwoordelijkheid en zonder bepaalde bevelen van het gouvernement der Unie heeft gehandeld, maar durft evenwel nauwelijks hopen, dat de stap, eenmaal gedaan zijnde, door het Washingtonsche kabinet zal worden gewraakt.

— Volgens schrijven uit Londen van eergisteren was aldaar het gerucht in omloop, dat het Engelsche kabinet besloten had, wegens de opgerezen verwikkelingen met de Vereenigde Staten, het Parlement, hetwelk naar den gewonen gang van zaken eerst in de maand Februarij eerstkomende zou moeten vergaderen, reeds tegen Kersmis bijeen te roepen. Doch in doorgaans wel onderrigte kringen te Londen werd dit gerucht als voorbarig beschouwd, dewijl het antwoord op de door Engeland aan de Unie gedane eischen niet vóór Kersmis kon aankomen. Daarentegen werd in die kringen verzekerd, dat het Engelsche gouvernement niet voornemens

was bij de marine last tot eenigebeweging te geven alvorens het een antwoord van het Washingtonsche kabinet ontvangen zou hebben. Dit werd jl. Zaterdag ook aan de Londensche effectenbeurs voor zeker gehouden, en droeg bij om er den koers der fondsen iets vaster te maken.

FRANKRIJK.

De Senaat van Frankrijk is gisteren namiddag bijeen gekomen om eene buitengewone zitting te houden. De dagorde vermeldde twee punten: toelating van verscheiden Senaatsleden welke nog niet hadden zitting genomen, en mededeeling van een ontwerp van een Senaatsbesluit.

Dit ontwerp luidt aldus:

» Art. 1. Het budget van uitgaven wordt aan het Wetgevend Ligchaam aangeboden met zijne verdeling in sectien, kapittels en artikelen. Het budget van ieder ministerie wordt bij sectien in stemming gebragt, overeenkomstig de aan dit Senaatsbesluit gehechte lijst.

» De kapittelsgewijze verdeling der voor ieder ministerie bewilligde gelden wordt door een besluit des Keizers, genomen in rade van staat, geregeld.

» Bij bijzondere besluiten, in denzelfden vorm uitgevaardigd, kan in het budget van ieder ministerie overschrijving van een kapittel op een ander veroorloofd worden.

» Art. 2. Suppletoire of buitengewone crediten zullen niet anders dan krachtens eene wet kunnen worden verleend.

» De bepalingen der bestaande wetten blijven van kracht ten aanzien van de nog te betalen uitgaven van gesloten dienstjaren, ten aanzien der uitgaven van de departementen, de gemeenten, de plaatselijke diensten, enz.

» Art. 3. De artt. 11 en 12 van het Senaatsbesluit van 25 December 1852 worden gewijzigd zoo veel zij met dit Senaatsbesluit strijdig zijn.

De ministeriele *Constitutionnel* verklaart zich heden tegen eene ontbinding van het Wetgevend Ligchaam, hetwelk, naar den regel, nog twee gewone zittingen zou kunnen houden. De wijziging, welke de Keizer in de inrigting van het finantiewezen wil brengen, is volgens dat blad geenszins eene zijdelingsche blaam voor de volksvertegenwoordiging, maar in tegendeel eene voldoening aan de door haar herhaaldelijk en moedig geuite klagten.

— De dagbladen van Havre melden dat een Fransch handelsvaartuig door het Noord-Amerikaansche oorlogsschip *San Jacinto*, hetwelk de gelastigden der Confoederatie op eene Engelsche pakketboot gevangen heeft genomen, omstreeks denzelfden tijd en in dezelfde wateren aangehouden en daarbij door aanzelling zwaar beschadigd is, zoodat het hulp moest vragen om de kust te kunnen bereiken, en dat deze hulp door het oorlogsschip eerst geweigerd, en vervolgens in ontoereikende mate verleend is.

De dagbladen beweren niet, dat het Amerikaansche oorlogsschip geen regt had om het Fransche handelsvaartuig aan te houden en zich deszelfs scheepspapieren te doen vertoonen; ook niet dat de aanzelling eene moedwillige daad is geweest. Maar zij beweren, dat het bij de aanhouding meer voorzigtigheid, en vervolgens, nadat het door achteloosheid groote schade toegebracht had, meer hulpvaardigheid had behooren te betoonen.

— Terwijl de ministeriele dagbladen van Parijs, in hunne beschouwingen over de gevangenneming van de gelastigden der Confoederatie, de Vereenigde Staten in het ongelijk stellen, gaat een van die bladen, de *Patrie*, verder en beweert, dat, in het waarschijnlijkste geval eener vredebreuk tusschen Engeland en de Vereenigde Staten, Frankrijk niet onzijdig zou behooren te blijven maar krachtadig partij voor Engeland zou moeten kiezen, opdat de strijd door de groote overmagt der eene partij spoedig afloope, opdat de zeemagt der Vereenigde Staten alzoo de vernietiging, welke zij van Engeland te duchten zou hebben, ontga en opdat de nieuwe orde van zaken in Noord-Amerika niet het werk van Engeland alleen zij.

— Terwijl de jongste berigten uit China melden dat de Engelsche en de Fransche troepen begonnen waren Tien-tsing en Kanton te ontruimen, wordt door het Parijsche blad *le Pays* vrij stellig verzekerd dat er, op verzoek van het Chinesche gouvernement, besloten is de geallieerde troepen nog een jaar in China te laten blijven.

RUSLAND.

De dezer dagen te Parijs opgeworpen vraag der ontwapening wordt ook door het *Journal de Saint Pétersbourg*, het Fransche dagblad van het Russische gouvernement, behandeld. Dit blad oordeelt dat de eerste stap daartoe alleen door Frankrijk kan worden gedaan, en vermaant het dringend om daartoe te besluiten. » Ten zij Frankrijk hierin het voorbeeld aan de mogendheden van het vaste land geeft — zegt dat blad — zouden de belastingpligtigen in de onderscheiden landen de hoop op verligting van den last, waaronder zij gebukt gaan, moeten laten varen.»

TURKIJE.

Dezer dagen bragt de telegraaf berigt, dat Joseph Karram, een van de opperhoofden der Maroniten in den Libanon, op bevel van Fuad Pascha, den commissaris van de Porte, in hechtenis genomen was. Dit berigt werd in Frankrijk, vooral in de katholijk gezinde kringen, met leedwezen vernomen. » Al de vrienden der Syrische Christenen, en ieder die een echt Fransch hart in den boezem draagt — zegt *l'Ami de la Religion*, een katholijk dagblad van Parijs — zijn smartelijk getroffen door de tijding van de gevangenzetting van Joseph Karram, die op verzoek van Daud Pascha, den gouverneur van den Libanon, door Fuad Pascha in hechtenis is genomen. Sedert eenigen tijd wist men reeds dat Karram, de heldhaftige redder der landstreek Kestrawan, welke voor de regten en de belangen zijner landgenooten opkwam, in verklaarden strijd was met Daud Pascha, den gehoorzamen dienaar der Porte, welke door Turkije in overleg met Engeland, en in weerwil van Frankrijks tegenkanting, tot gouverneur van den Libanon is aangesteld, met last om het laatste overblijfsel van de onafhankelijkheid der Maroniten te vernietigen. Daud Pascha had zijn bestuur aangevangen met de christenen weder aan dezelfde kwellingen te onderwerpen, als de oude Turksche gouverneurs plagten te doen; en na het vertrek der Fransche troepen wilde hij aan de Maroniten de wapenen ontnemen onder voorwendsel dat de Drusen reeds ontwapend waren. Karram protesteerde moedig tegen dat voornemen; toen reeds werd hij door den Pascha voor eenen oproerling verklaard, en werd verzekerd dat Daud Pascha

Thans echter leest men in *le Pays*, een ministerieel dagblad van Parijs: » Het berigt, dat Joseph Karram, de christenheld, welke zich tijdens de Syrische moordtooneelen zoo roemrijk heeft onderscheiden, in hechtenis genomen is, ontvangt geene bevestiging. Er zijn ophelderingen omtrent dat feit gevraagd; en er is nog geen grond om te denken dat een zoo bedenkelijke maatregel door Fuad Paschawerkelijk genomen is.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.
Het Bestek ligt ter lezing aan het lokaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Utrecht

te Utrecht, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden. Zullende drie dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur en Adspirant-ingenieur baron van Ittersum, beiden te Utrecht en den Opzigt D. van der Werf te Oudewater. 's Gravenhage, 9 November 1861.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. VAN HEEMSTRA.

Hertogdom Limburg,
AANBESTEDING.

Op Maandag, den 16den December 1861, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in het hertogdom Limburg, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 7de district, en den drigerenden Hoofdingenieur in Belgisch Limburg, aan het gebouw van het Provinciaal Bestuur, te Maastricht, voor gemeenschappelijke rekening van de Nederlandsche en Belgische Regeringen, worden Aanbesteed:

de uitvoering van werken ter verbetering van het vaarwater op het grensscheidend gedeelte der rivier de Maas:

- a. in de gemeenten Obbicht en Grevenbicht;
- b. in de gemeenten Ohe en Laak;
- c. te Visscherweerd, onder de gemeente Roosteren.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

De Bestekken liggen ter lezing aan het gebouw van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van het hertogdom Limburg, te Maastricht, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemeld hertogdom ter lezing gelegd worden.

Drie dagen vóór de besteding geschiedt de plaatselijke aanwijzing, en zijn voorts nadere inlichtingen te bekomen bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat en den Ingenieur van Opstal te Maastricht. 's Gravenhage, 12 November 1861.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. VAN HEEMSTRA.

MINISTERIE VAN MARINE.

BEHIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmaking van het Hydrographic Office, Admiralty, te Londen, als:

TURKIJ. (Zee van Marmora).

1°. *Stilstaand licht met schitteringen op Kaap Khoraz.*
Een *stilstaand licht* van natuurlijke kleur, vertoonende iedere halve minuut eene schittering, is opgericht op het hoogste gedeelte van kaap Khoraz, omstreeks 12½ Engelsche mijl van het dorp Khoraz op de Europeesche kust. Het licht is 180 Engelsche voeten boven de gemiddelde oppervlakte der zee verheven en bij helder weder op 22 mijlen afstand zichtbaar.

De lichttoestel is dioptrisch of met linzen van de 2de grootte. De lichttoren staat:

- op 40° 41' 15" N. Breedte, en
" 27° 17' 15" Lengte Oost van Greenwich.

2°. *Stilstaand licht op Ereklí.*

Een *stilstaand licht* van natuurlijke kleur is geplaatst op de Westpunt der kust bezuiden de Reede van Ereklí, op de Europeesche kust. Het licht staat 164 Engelsche voeten boven het gemiddeld oppervlak der zee, en is bij helder weder op een afstand van 11 Engelsche mijlen zichtbaar.

De lichttoestel is dioptrisch of met linzen van de 5de grootte. De lichttoren staat:

- op 40° 58' 28" N. breedte
" 27° 58' 15" Lengte Oost van Greenwich.

3°. *Stilstaand licht op Kutali.*

Een *stilstaand licht* van natuurlijke kleur is geplaatst op de klip aan den Westelijken ingang tusschen de eilanden Kutali en Rabby (Araplan), 49 Engelsche voeten boven de zee, en op 10 Engelsche mijlen zichtbaar.

De lichttoestel is dioptrisch of met linzen van de 5de grootte. De stand des lichttoestels is opgegeven als:

- op 40° 30' 34" N. breedte; en
" 27° 28' 5" lengte Oost van Greenwich of nagenoeg

1¼ mijl meer Westwaarts dan op de kaarten der Admiraaliteit;

4°. *Stilstaande roode lichten op Rakó-Punt.*

Twee *stilstaande roode lichten* zijn boven elkander geplaatst op de Westelijke punt van het Schiereiland Artaki aan den Noordelijken ingang van het Kanaal van Rhoda 138 Engelsche voeten boven de zee en zichtbaar op 5 Engelsche mijlen.

De stand van den lichttoren is opgegeven als:

- op 40° 29' 28" N. breedte; en
" 27° 40' 40" lengte Oost van Greenwich, of omstreeks

1¼ mijl meer Westwaarts dan op de kaarten der Admiraaliteit.

's Gravenhage, den 2den December 1861.

De Minister voornoemd,

W. J. C. HUYSSSEN VAN KATTENDIJK.

Aanbesteding van Eiken Houtwaren ten behoeve van de Directie der Marine te Amsterdam.

De Minister van Marine, van voornemen zijnde, op Maandag den dertigsten December 1861, aan de minst aannemende te doen Aanbesteden de levering van de hierna te vermelden Eiken Houtwaren ten behoeve van de Directie der Marine te Amsterdam, te weten:

1. Eiken Balken;
2. Eiken Balken;
3. Eiken Krömmers;
4. Eiken Krömmers;
5. Eiken Knieën;

Brengt ter kennis van de gegadigden, dat de inschrijvingsbiljetten, op gezegeld papier geschreven, vóór of uiterlijk op Maandag den dertigsten December 1861, des middags vóór 12 ure, franco aan het Departement van Marine te 's Gravenhage zullen moeten worden bezorgd.

De biljetten, waarvan er voor elk bestek een afzonderlijk zal moeten worden ingeleverd, zullen moeten bevatten eene naauwkeurige opgave van de prijzen, voluit geschreven, waarvoor men de levering van ieder der op het bestek voorkomende artikelen wil aannemen, alsmede het totaal bedrag van het geheele Bestek.

Voorts zullen die biljetten duidelijk moeten vermelden de namen der inschrijvers, en die hunner borgen met hunne woonplaatsen, terwijl op het adres de benaming en het nummer van het Bestek, waarop de inschrijving geschiedt, zullen moeten worden aangewezen.

Inschrijvingsbiljetten, welke aan bovenvermelde bepalingen niet voldoen en ook die waarin ongewaarmerkte doorhalingen, veranderingen of bijconditien zijn gemaakt geworden, of waarin vergissingen bestaan, zullen onherroepelijk ter zijde worden gelegd.

De voorwaarden waarop deze Aanbesteding zal geschieden, liggen ter lezing van gegadigden aan het Departement van Marine te 's Gravenhage, bij de Directie der Marine te Amsterdam, te Willemsoord en te Vlissingen, ten Burele van de Commissarissen des Konings in de provincien Noordbrabant, Gelderland en Overijssel, alsmede ter Secretarie van de gemeentebesturen te Rotterdam en te Dordrecht.

's Gravenhage, den 3den December 1861.

De Minister voornoemd,

W. J. C. HUYSSSEN VAN KATTENDIJK.

MARINE.

Openbare Verkoop aan 's Rijks Werf te Amsterdam, op Woensdag den 1den December 1861, des voormiddags ten 10 ure, van:

eenige partijen Eiken- en andere soorten Werk- en Brandhout, Oude Duigen, Vaatwerk, Scheurpapier, Geweren, Lederwerk en meer andere voor 's Rijks dienst afgekeurde artikelen.

Zullende een en ander op den dag vóór de Verkoop, des voormiddags van 9—11½, en des namiddags van 2—3½ ure, door de gegadigden kunnen bezigtigd worden en de Verkoopvoorwaarden ter lezing liggen.

Amsterdam, den 2den December 1861.

De Directeur en Kommandant der Marine,
C. J. BERGHUIS.

NEDERLANDSCHE HANDELMAATSCHAPPIJ.

** Openbare Aanbesteding, onder nadere goedkeuring van het Departement van Kolonien, in 3 perceelen, van:

89,100 Ned.	el Zeildoek (Hollandsch);
14,050 "	Karkdoek idem
11,050 "	Presenningdoek;
500 "	Springzeildoek.

De Voorwaarden van levering liggen ter inzage aan het Departement van Kolonien, en voorts op elken werkdag, van 10 tot 3 ure, ten Kantore van de Directie der Nederlandsche Handelsmaatschappij te Amsterdam en van hare Agenten te Rotterdam, Dordrecht, Schiedam, a/d Helder, te Leeuwarden en te Middelburg, alwaar ook de Inschrijvingsbiljetten verkrijgbaar zijn, welke op Dingsdag den 17den December e. k., des middags, ten twaalf ure, vrachtfrij moeten ingeleverd zijn aan het lokaal der Maatschappij te Amsterdam, waarna onmiddellijk tot de voorloopige toewijzing zal worden overgegaan.

De aandacht van gegadigden wordt gevestigd op de wijziging in de bepalingen van het Bestek opgenomen, waarbij bepaald wordt dat ook het Doek vervaardigd van machinaal Gesponnen Garen tot de mededinging zal worden toegelaten.

Amsterdam, 3 December 1861.

GOEDKOOPE SCHOOLBOEKHANDEL

VAN

M. J. MENSING,

Hoogstraat 5/396, te Rotterdam.

Wordt aan Gemeentebesturen in de gunstige attentie aanbevolen.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

DINGSdag 3 December 1861.

Amsterdam. — Slotkoersen.

	pCt.		pCt.		
NEDERL., Werk. Schuld.	2 1/2	62 7/8	PRUISSEN, Leening 1859.	5	105
Dito dito	3	75 1/4	OOSTENRIJK, Obl. Met.	5	44 1/2
Dito dito	4	98 15/16	Dito dito	2 1/2	29 1/2
O.-L. Leening	4	97 1/4	Dito dito zilveren	5	100 1/2
Amort. Syndicaat	3 1/2	92	Dito dito nationalen	5	100 1/2
Handelsmaatschappij	4 1/2	137 3/8	Weener Bank-actien	—	100 1/2
SPANJE, Obligation	2	41 3/16	Dito aandelen 1854	4	194 1/2
Dito binnenlandsche	3	47	Dito dito 1860	5	—
Amort. Schuld	—	16 3/8	Dito dito 1858	—	—
Bew. coupons	—	5 7/8	VENEZUELA, Obligatien	3	20 1/2
PORTUGAL, Oblig. 1853	3	45 3/8	Dito	1 1/2	10 1/2
Dito 1856/59	3	44 3/8	GRENADA, Dito	4 1/2	15 1/2
RUSLAND, bij Hope 1798	5	101 5/8	Dito	1	5 1/2
Dito 1828/29	5	—	Dito nieuwe	—	—
Dito Stieglitz 5de serie	5	81 3/8	MEXICO, Dito	3	24 1/2
Dito dito 6de serie	5	82 1/2	ECUADOR, Dito	1	10 1/2
bij Hope 1840	4	—	ILLINOIS, Dito	7	8 1/2
Dito 1860	4 1/2	89 3/8	GRIEKENL., Dito 1824/25	5	5 1/2
Spoorweg aandelen	—	191			

Markt, flaauw.

Prolongatie 4 à 4½, per cent.

Londen, Consols	90 à 1½	Antwerpen, 4½ pCt. België	100
Mexico	—	Oostenrijk Cred. actien	100
Paris, Fr. rente	69.35	5 pCt. Metalliek	100
Spanje	—	5 " Nationalen	100
Weenen, Metalliek	67.60	3 " Binnenl. Spanje	100
Dito nationalen	81.50	2 " Spanje	100
Wissel Londen	139.75	Credit Grilhou	100

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, den 3den December 1861.

Heden zijn in de Tweede Kamer der Staten-Generaal de beraadslaging gevoerd over het IVde hoofdstuk der Staatsbegroting voor 1862 (Departement van Justitie).

De heer Cool daarover het woord zullende voeren, zeide zich te willen bepalen bij de regeling van het gevangeniswezen, doch op de uitnoodiging van den Voorzitter verklaarde hij de voordragt zijner beschouwingen te zullen uitstellen tot aan de behandeling van de zesde afdeeling.

De heer Westerhoff gaf de reden op die hem zoude kunnen komen om tegen dit hoofdstuk te stemmen. Hoofdzakelijk bestond die in het verhoogd cijfer dezer begrooting, waaruit zijns inziens, voldoende bleek dat men zich bij de zamenstelling niet uitsluitend tot het volstrekt noodige had bepaald. Ten betooge van deze zijne meening wees hij op drie punten, die, naar zijn gevoelen, voor vermindering vatbaar waren. Dit was het geval met de artt. 11—13 betreffende het hoog militair gerechtshof en audities in de militaire afdeelingen; ten tweede met art. 40, aangaande het aanschaffen en onderhoud van cellulaire rijtuigen enz., en ten derde art. 41 waarin aanvankelijk van het maken van stelen van ijzeren alcoves voor de nachtelijke afzondering der gevangenen in de gevangenis te Leiden sprake was, welk denkbeeld echter tot later was uitgesteld, alle onderwerpen waarvoor hij de uitgaven te hoog opgedreven achtte. Mogt het hoofdstuk dan ook niet verminderd worden, dan zou hij zich daartegen moeten verklaren.

De heer van Zuylen van Nyevelt kwam terug op de discussie van laatstleden Zaterdag, waarbij de Minister van Justitie was opgekomen tegen de door hem bij de algemeene beschouwingen der begrootingswet-ten voorgedragen aanmerkingen tegen dezen Minister, die in het tegenwoordig Kabinet had plaats genomen; hij ontleedde de alstoen uitge-sproken rede van den Minister van Justitie en betoogde uit den inhoud daarvan dat aldus het gemeen overleg tusschen Regering en Kamer niet bevorderd werd.

De heer Wintgens behandelde twee onderwerpen: de rijkspolitie en het gevangeniswezen. Omtrent het eerste punt herinnerde hij hoe reeds vijftien jaren geleden van de zijde der Kamer op de regeling daarvan bij eene algemeene wet was aangedrongen, en dat nimmer aan dien aandrang was voldaan; hoe de zaak steeds bij besluiten was georganiseerd, en welke klagen daaruit waren ontstaan, zoodat steeds het verlangen, en welk gelijktijdig dit aanvankelijk was geuit, bleef bestaan. In dien zin waren in het Voorloopig Verslag op dat hoofdstuk aanmerkingen voorgedragen, welke in de Memorie van Beantwoording als ongegrond waren voorgesteld, eene bewering waarvan hij de onjuistheid trachtte te betoogen, vooral door het bijbrengen van eenige voorbeelden waaruit bleek dat men feitelijk scheen te willen komen tot de vestiging van eenen toestand, die door tusschenkomst van de wetgeving moest worden geregeld. Ten aanzien van het gevangeniswezen merkte hij op dat men ook hieromtrent in eenen staat van onzekerheid verkeerde en dat wel sedert 1851; men wist niet welk stelsel van gevangenisstraffen men zou aannemen, terwijl men voortging allerlei soort van gevangnissen te bouwen. Ook daaraan behoorde een einde te komen, en door de wet een bepaald stelsel te worden aangenomen.

De heer de Raadt gaf de redenen op die hem eene betere wettelijke regeling van de overdracht van onroerende goederen en eene verbetering van het hypotheekstelsel als hoogst wenschelijk deed voorkomen: aan- gelegenheden wier verbetering aan te merken was als van hoogst dringenden aard.

De heer Hoyneck van Papendrecht besprak twee punten in het Voorloopig Verslag behandeld; het eerste betrof de quaestie der Zondagswet, aangemerkt als eene in alle opzichten verouderde en in onbruik geachte wet, op gronden welke hij grootendeels beaamde, zijnde hij van oordeel dat de tijd gekomen was haar in te trekken, en wel wegens de ongelijkmatigheid van toepassing, en de onbillijke en zonderlinge vervolgingen waartoe zij aanleiding gaf, waarvan hij onderscheidene voorbeelden opgaf. Ten tweede wees hij op de noodzakelijkheid eener regeling van de aanstelling en beëdiging van translateurs, eene zaak in het Voorloopig Verslag behandeld, en waaromtrent bedenkingen geopperd waren.

De heer van Asch van Wijck verklaarde zich met deze laatste aanmerking te vereenigen. Hij leverde daarenboven een breedvoerig betoog over de wenschelijkheid der herziening van het Wetboek van Strafrecht, en dit in betrekking tot het gevangenisstelsel, waaromtrent men eene beslissing moest nemen. Een uitstel der herziening, gelijk de Minister van Justitie op het oog scheen te hebben, kwam hem voor, ook naar aanleiding van het tweeslachtige stelsel, waarin men nu omtrent het gevangeniswezen verkeerde, nadeelig te zijn, en tot ongelegenheden te leiden, gelijk dit nu reeds werkelijk het geval was.

De Minister van Justitie zeide op de aanmerkingen omtrent het ge-
vangelenwezen bij de behandeling van de zesde afdeeling te zullen
terugkomen. Na kortelijk den heer van Zuylen van Nyevelt te hebben be-
antwoord, deed hij den heer Westerhoff opmerken, dat de begrooting
van het IVde hoofdstuk in haar geheel niet het karakter droeg van
weelde. De door dien spreker bijgebrachte voorbeelden getuigden niet
van geldverspilling; inzonderheid had hij het oog op de uitgaven van
het militair gerechtshof, dat, zoo lang het bestond, moest bekostigd
worden. De gemaakte opmerkingen betroffen de instelling; hij kon zich
grootendeels daarmede vereenigen; maar de bedoelde hervorming stond
in verband met de verandering voornamelijk van het Wetboek van
Strafvordering, waaromtrent hij mededeelde gisteren een ontwerp aan
den Koning te hebben ingediend. Over de uitgave van art. 41 kon
nu geen sprake zijn, omdat die post van de begrooting was weggenomen.

Daarna trad hij in een tegenbetoog der beschouwingen van den heer Wintgens omtrent den tegenwoordigen toestand der rijkspolitie. Deze spreker had aangedrongen op eene algemeene politiewet; maar de vraag moest zijn wat die wet moest inhouden? Voor zoo ver hem betrof kon hij niet inzien dat zij de attributen der rijkspolitie moest aangeven,

maar alleen bepalingen betrekkelijk de organisatie der rijkspolitie in verband met de gemeentepolitie. Zoo lang die wet niet bestond moest die zaak blijven in den tegenwoordigen toestand en daarin had hij geene verandering gebragt.

Met opzigt tot de door den heer de Raadt behandelde quaestie toonde hij aan, dat de door dezen opgesomde gebreken bij de overdragt van onroerende goederen en het hypotheekstelsel aan andere redenen, dan die spreker vermeende, moesten toegeschreven worden. Voornamelijk hadden die haren grond in het kadaster, waarvan eene herziening noodig was.

In beginsel zeide hij het met den heer Hoynck van Papendrecht omtrent de zaak der Zondagswet eens te wezen: hij erkende ook de ongelijkmatige en onbillijke werking daarvan, en verklaarde gaarne te willen medewerken om de daaromtrent gerezen klagten te verminderen door zijnen invloed te doen gelden bij de ambtenaren van het openbaar ministerie. Van eene intrekking dezer wet, meende hij ondertusschen, kon geene sprake zijn, omdat, naar hij meende, de tijd daartoe nog niet gekomen was. Mogt men toch de Zondagswet van 1814 als uitgediend beschouwen, met het beginsel was dit echter het geval niet, daar dit was ingeweven in de latere wetgeving, bijv. in het Wetboek van Strafvordering, en het handelsregt, en zelfs in de laatstelijk vastgestelde jagtwetten. Dit moest men bij de beoordeling van dit onderwerp wel in het oog houden.

beoordeeling van dit onderwerp wel in het oog houden.
Ten laatste verklaarde hij nog niet in te zien de noodzakelijkheid om in het algemeen belang eene voorziening te nemen in de quaestie van beëindiging van translateurs. Ondertusschen zou hij gaarne zijne aandacht aan dat onderwerp wijden.

De heer van der Linden zeide zich te scharen aan de zijde van hen die de zaak der beëdiging en aanstelling van translateurs behandeld hadden; hij drong vervolgens aan op eene regeling der consignatiekas, vroeg inlichtingen omtrent de bijzonderheid dat onlangs een kweekeling van de Militaire Akademie van Breda ter dispositie van den militairen regter was gesteld, wenschende hij te weten op welke gronden dit was geschied; hij kende ten minste daarvoor geene geldige bepaling. Ten slotte besprak hij de Zondagswet, toonde aan dat in het betoog zelfdes Ministers het bewijs gelegen lag dat de tijd voor de intrekking gekomen was, deed uitkomen welke tegenstrijdigheid in de uitlegging en toepassing dier wet bestond, en uitte de vrees dat de invloed van den Minister tot weinig bevredigende uitkomsten voor de gelijkmatige toepassing zou leiden. Dit een en ander deed hem den wensch uiten dat eene algemeene wetgeving omtrent de viering van de zon- en feestdagen mogt worden voorgedragen.

De heer de Brauw zeide dat hij zich bij de stem die hij over dit hoofdstuk zou uitbrengen, zou laten leiden door het denkbeeld bij den aanvang der beraadslagingen door hem aan den dag gelegd, dat dit Ministerie krank was, en dat hij daaraan zijne ondersteuning niet mogt verleen. Verder zeide hij in het gevoelen des Ministers te deelen omtrent den aard en het karakter die eene wet omtrent de rijkspolitie moest hebben. Met het stelsel des Ministers omtrent de Zondagswet, zeide hij zich niet te kunnen vereenigen; volgens zijne meening lag het in den geest der Grondwet de godsdienstoefening te beschermen, en zou hij in dien geest eene wet tot stand gebracht willen zien. Eindelijk wees hij op de nadeelige gevolgen der intrekking van het Koninklijk besluit, waaruit de gemeentabesturen de bevoegdheid ontleenden om lijfswang in sommige gevallen toe te passen; met welke intrekking zekere straffeloosheid was ontstaan.

De heer ~~Salp~~ gaf eenige inlichtingen omtrent de redenen der onderwerping van eenige kweekelingen der akademie te Broda aan den militairten regter, en uitte den wensch dat in gezette overweging mogt genomen worden de vraag of jongelieden als de bedoelde niet van de toepassing der strenge werking van de krijgsmartikelen welke door de kweekelingen, na twee jaren op de akademie geweest te zijn, werden onderteekeend, behoorden ontheven te worden.

De heer Heemskerk Azn. zeide niet tevreden te zijn met de door den Minister van Justitie gegeven inlichtingen omtrent de gebreken in de zaak van overdracht van onroerende goederen en het hypotheekstelsel, terwijl hij voorts besprak het onderwerp door den heer de Brauw in de laatste plaats behandeld, de intrekking namelijk van het Koninklijk besluit van 1825 betreffende de kosten van gegijzelden ten verzoeken van gemeentebesturen. Dat besluit achtte hij te zijn geweest in strijd met de gemeentewet. De intrekking goedkeurende, vestigde hij de aandacht op dit onderwerp als nadere regeling behoevende.

Nadat verder het woord was gevoerd door den heer Hoynck van Papendrecht, die zeide door den Minister van Justitie niet overtuigd te zijn van de ongegrondheid zijner bedenkingen ten aanzien van de beide door hem besproken onderwerpen, beantwoordde de Minister van Justitie nog kortelijk de onderscheiden sprekers, zeide in antwoord op den heer de Brauw, dat hij niemand opdrong vertrouwen in hem te stellen; zette nader zijne gevoelens omtrent de Zondagswet en het daarin opgenomen beginsel alsmede over mogelijkheid der intrekking, en het nemen van maatregelen omtrent eene gelijkmatige toepassing uiteen; verklaarde zijne aandacht te zullen wijden aan de zaak der consignation: vereenigde zich met het gevoelen van hen die over de ongelukkige werking der militaire wetgeving geklaagd hadden, en zeide het besproken punt nader te zullen onderzoeken, terwijl hij ten slotte de intrekking van het besluit van 1825 betreffende de door den heer de Brauw besproken bevoegdheid der gemeentebesturen behandelde, alsmede de quaestien der regeling van het hypotheekstelsel en de overdracht van onroerende goederen en die der aanstelling en beëdiging van translateurs.

De heeren de Brauw en van der Linden beantwoordden nader den Minister van Justitie, waarna de algemeene beraadslagingen gesloten werden, zullende die over de artikelen op morgen plaats hebben.

In deze zitting is ingekomen een voorstel der heeren Delprat, Poortman, Blussé van Oud-Alblas, Dullert en ter Bruggen Hugenholtz tot het houden eener enquête (onderzoek) betreffende de inrigting der marine.

VERBETERING. — Onder de tegenstemmers tegen het amendement van den heer van der Linden tot vermindering van het cijfer der onvoorziene uitgaven van hoofdstuk II is verkeerdelijk vermeld de heer Wichers, daar deze vóór die wijziging gestemd heeft.

